

Oproštaj od preč. Tomislava Hrupeca, kanonika i župnika u Podravskim Sesvetama u Varaždinskoj biskupiji

Preč. Tomislav Hrupec, svećenik Varaždinske biskupije i kanonik Zbornog kaptola čazmansko-varaždinskog, koji je iznenada preminuo u petak 2. rujna u župnoj kući u Podravskim Sesvetama u 65. godini života i 40. godini svećeništva, pokopan je u nedjelju 4. rujna na mjesnom groblju u Podravskim Sesvetama, gdje je kao župnik službovao pune protekle 33 godine.

Oproštaj je započeo svetom misom zadušnicom, koju je u župnoj crkvi Svih Svetih u Podravskim Sesvetama predvodio varaždinski biskup mons. Marko Culej u zajedništvu s više od stotinu svećenika te u nazočnosti brojnih redovnica, bogoslova, sjemeništara i drugih vjernika. Biskup Culej istaknuo je kako se Varaždinska biskupija ponovno oprašta od jednog predanog pastira na njivi Gospodnjoj koji je čitav svoj život zauzeto služio Bogu i Crkvi. Uputio je zahvale Bogu na daru tog marljivog svećenika koji je oplemenio srca brojnih vjernika, te samom preč. Hrupecu na nesebičnom pastoralnom služenju koje je ostavilo neizbrisiv trag.

U ime domaće župe i Općine Podravske Sesvete riječi oproštaja uputio je predsjednik Općinskog vijeća Antun Bratanović, koji je kazao kako je župnikov odlazak silno rastužio sve vjernike i mještane župe i općine. Župljani su ga poznavali kao divnog, plemenitog i dobrog čovjeka, koji je uvijek imao pozitivne poglede na svijet te pomagao svima koji su bili u teškoćama i nedaćama. Naglasio je da je tijekom 33 godine službe upoznao svaku obitelj u župi i obišao sve domove te se radovao svakom napretku i uspjehu svojih župljana. Osobito se radovao i ponosio što su dva mlada života na putu prema duhovnom zvanju, s. Ivana i sjemeništara Marijan. U pastoralnom radu pomagala mu je s. Karmen vodeći skrb o crkvenom zboru i mladima. Premda se s posebnim žarom posvećivao pastoralnim aktivnostima i duhovnoj skrbi, nije zaboravio na skrb o materijalnim dobrima župe. U suradnji sa župljanima obnovio je župnu crkvu izvana i iznutra te izgradio novi župni dvor, koji su postali ukras mjesta i župe. Mnoge je poslove i sam obavio kao izvođač i majstor, te je uvijek drugima isticao svoje župljane kao vrijedne i odane vjernike. Zajedništvo sa župom u kojoj je službovao posvjedočio je i željom da bude pokopan uz one koje je sam ispratio na vječni počinak. Podsjetio je kako se prije samo dva mjeseca preč. Hrupec oprostio od svoje voljene majke, koja ga je vjerno pratila, te je izrazio sućut bratu Ivanu i sestri Katarini te Varaždinskoj biskupiji na gubitku dragog i plemenitog brata i svećenika. U ime kolega iz iste

generacije ređenika od pokojnika se oprostio preč. Franjo Prstec.

Nakon svete mise zadušnice biskup Culej vodio je sprovodne obrede na groblju, gdje je u ime svećenika Đurđevačkog dekanata riječi oproštaja uputio preč. Izidor Ferek, župnik u Đurđevcu. Naglasio je kako je preč. Hrupec bio dobar čovjek i svećenik, koji je sve svoje ljudske sile i sposobnosti koristio za svoju pastirsku službu na slavu Boga za koga je živio, svjedočio i čiju je Radosnu vijest spasenja naviještao. Naglasio je kako su njegovom smrću izgubili dobrog svećenika i prijatelja, ali su dobili novog zagovornika pred licem Božjim koji ga je pozvao k sebi. Potaknuo je mlade na svećenička zvanja kako bi nastavili djelo i put kojim je koračao i preč. Hrupec.

Tomislav Hrupec rodom je iz Kapele, mjesta župe Veliki Bukovec pokraj Ludbrega. Rođen je 10. prosinca 1940. godine od oca Vinka i majke Anđele, r. Hlebar. Pučku školu polazio je u Velikom Bukovcu, a klasičnu gimnaziju završio je u Dječjačkom sjemeništu u Zagrebu, nakon čega je stupio u bogoslovsko sjemenište i upisao Bogoslovni fakultet. Za svećenika ga je 26. lipnja 1966. godine u zagrebačkoj katedrali zareadio blagopokojni kardinal dr. Franjo Šeper. Nakon mlade mise u Velikom Bukovcu upućen je na službu kapelana u Koprivnicu, gdje je bio do 1970. godine, kada je imenovan upraviteljem župe Kalje i privremenim upraviteljem župe Žumberak. U rujnu 1972. godine imenovan je upraviteljem župe Podravske Sesvete, gdje ga je zatekla iznenadna i prerana smrt. U tri mandata od 1989. do 2004. godine bio je dekan Đurđevačkog dekanata, a u travnju 1998. godine imenovan je i kanonikom Zbornog kaptola čazmansko-varaždinskog.

Jasminka Bakoš-Kocijan

fotografije Stjepan Jagić